

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. I. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembu bivališča prosimo načrnik, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselij.

Joliet, Ill., 7. februar. — Prva obletnica smrti Rev. Johana Kranjec bode prihodnjo soboto, dne 12. februar. Tem povodom bo v naši slovenski cerkvi sv. Jožeta ob 8. uri dopoldne peta sv. maša z libero za našega pokojnega župnika.

V seji cerkvenega odbora naše župnije sv. Jožeta zadnjo sredo, dne 2. t. m., je bil g. Anton Nemanich izvoljen, da oskrbi inženjerja in vse potrebovo za napravo otočnega žleba v osušitve našega slovenskega pokopališča, ki trpi vsled pogostnih poplav. Nadalje je bilo v tej seji sklenjeno, da se naša stara šola popravi in prenaredi tako, da bo v pritičju lepa velika dvorana z gledališkim odrom, v I. nadstropju dvorana z oddelki za razne zavade in pod pritičjem pa imeniten "kevder z baro".

— Novo slovensko podjetje A. Nemanich & Son, Bankers & Foreign Exchange — se imenuje nova slovenska tvrdka s svojim uradom pod h. št. 1002 N. Chicago street, Joliet, Ill. Nova tvrdka bode posredovala posojila, najeme, zavarovanje, zemljiško lastnino, tolmače, konservatorje, administratorje, terjatvene poravnave, parniške vozne listke, glavnice, bonde ali obveznice itd. Uradni prostori so opremljeni z modernimi napravami in vsem potrebnim, da bo sl. občinstvo postreženo kar najbolje.

— Veselica mašnih strežnikov. Pridni mašni strežnici naša slovenske cerkve sv. Jožeta prirede mašo veselico v šolski dvorani v sredo (9. februar) za otroke in nedeljo (13. februar) za odrasle, vsakikrat ob 3. uri popoldne in le s tem razločkom, da bo vstopnina za otroke (v sredo) le 5c, a za odrasle (v nedeljo) pa 10c.

Sporoč bo sledēci: 1) Austrian Army Bugle Calls, Arthur Pryor, Victor. 2) Pesem "Kje dom je moj?", poje zbor. 3) Pozdrav, Anthony Stefanic. 4) The Star Spangled Banner, Frank Stanley, Victor. 5) Sveti Barbara in prevetni mladenič, Joseph Količ. 6) O Columbia the Gem of the Ocean, Harry Macdonough, Victor. 7) Telovadba. 8) Uncle Josh Joins the Grangers, Cal Stewart, Victor. 9) Havelok, Rudolf Pruss. 10) I'm Old But I'm Awfully Tough, Cal Stewart, Victor. 11) Naš patron sveti Paškal, Matthew Gibrarian. 12) Songs of Our Native Birds, Charles Kellogg, Victor. 13) Kmet in fotograf, Komičen prizor, Spišal Iv. B. Kmet, Matthew Gasperic. Fotograf, Martin Stefanic. Policaj, John Flajnik. 14) National Emblem March, U. S. Marine Band, Victor. 15) Song "My Old Cottage Home", zbor.

16) Pesem "Z Bogom", zbor. 17) Monastery Bells, Arthur Pryor, Victor. 18) Nagovor, Rev. John Plevnik. 19) With Sword and Lance March, Arthur Pryor, Victor.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., odpotuje jutri po svojih opravkih v Indiano, Ohio, Pennsylvania in New York.

— 8 stopinj pod ničlo je kazal topomer davi in Jolietu. Snega imamo dobre palec.

— "Glasnik" zaspal. Iz Calumeta, Mich., prihaja žalostna vest, da je "Glasnik" v 16. letu svoje starosti mirno zaspal v Gospodu, pravijo, da za sudsico.

Cornwall, Pa., 31. jan. — Dragi učenik! Ko vam ravno naročnino pošiljam, naj se malo oglašim v vašem listu.

Delavske razmere so prav dobre; plača tudi dobra, boljša ko kdaj potrebuje; delostrošenje je veliko pri nas; so trije blasti furnaci ali plavži, dva že "ronata", enega še popravljajo. Če koga veseli delati, kakor mi nazivamo "bogi catat" ali "bogi vozit", naj le pride, takoj delo dobri, dober delavec lahko tudi stanovanje dobri. Rabimo še dosti delostrošenje, delo tudi ne preteži in zasluge je \$2.24 dnevno. Če kdo hoče izvedeti nadaljnje podrobnosti, naj se obrne na spodaj označeni naslov.

Vreme imamo precej toplo, večkrat dežja malo. Kraj je precej povoljen in zdrav podnebje, pri nas noben zdrav človek ne umre.

Rad bi se bil oglašil že poprej v vašem listu, pa krivo je to, ker mi lepše "bogi" ide nego pero.

Dragi učenik, lepo se vam zahvalim za točnost vašega lista, in tudi ga pripomorem vsem rojakom. Vsebino tega lista je vredno čitati. Pač zanimivo so dopisi, ko grajajo S. Ligo. Meni se tako vidi, da navsezadnjem bomo mi "patrioti" zmagali. Prešla je Srbija, prešla je Črna gora, prešel bo cel Balkan v naše roke, a iše je naš sosed Talijan, a Boroveč bo in njemu glavo strl.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Peter Lukanič, Box 44,
Cornwall, Pa.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

(Iz "Domoljuba".)

Vse napreje premagajo...

Ivan Dernule, vojak iz Strug pri Dobrepoljah, ki služi pri kavaleriji, piše s severnega bojišča:

Draga sestra! Sporočam, da sem še zdrav, hvala Bogu. Upam, da ste tudi vi doma. Kako se še kaj imate? Zelo me skrbi, ker že doigro ne dobim nič sporobič od doma. Tukaj vladajo med civilnim prebivalstvom splošna beda. Med vojaštvom pa največ težav povzroča zimski mraz, ki je zadnji čas siludo pritisnil. Sedaj sem za par dni pri konjih v vasi, kjer so nastajeni. Konji so skorši na prostem, ker ni hlevov tako kot pri nas na Kranjskem; prebivalstvo je namreč bedno. Grozote vojske Vam ne morem popisati, ne dopovedati, da bi me razumeli. Tega ne more umeti drug kot tisti, ki je navzoč in ki mora prenašati težave in križe sedanje vojske: mraz, lakota, pomankanje spanja, smrt pred očmi, umirajoče ljudi... Kaj bi našteval! Vse najhujše, kar sploh more človek prenesti. Vsak, ki ne bo osebno občutil teh grozot vojne, mora biti Bogu hvalezen. Upam pa, da bo Bog dal še lepši časov, če me ne bo poprej poklical k sebi. Sicer se ne bojim smrti, smrti za domovino; zlasti v zavesti sedanjega trpljenja ne. Ako si kateri vojakov sezuje čevlje (kar je seveda prepovedano), se ne more obuti, ko vstane, ker so zmrzli. Bos seveda ne more stati v snegu, ker ga zebe; pa vzame čevlje v roki in dirja z njimi po snegu, ker si ne ve drugače pomagati.

Zopet drugemu se primurajo čevlji na noge, in zjutraj ne more hoditi, ker so tudi noge zmrzle. Ne kaže drugač kot v bolnišnico. Vojsko je prestat revez, pa tudi noge izgubil za celo življenje.

Take in enake reči se prestanato dogajajo, tako da so se mi že skor nekoliko udomačile. Čez par dni grem zopet v strelsko jarke, ako se med tem kaj posebenega ne zgodi.

Številno pozdrav vse skupaj brat Ivan.

Železna volja vse premore.

Iz pisma infanterista Antona Aliča (doma v Pevnu — Stara Loka):

Ljuba mati! Najprej Vas vse prav srčno pozdravim in se Vam prav lepo zahvalim za kartko in "Domoljuba". Naj Vam nekoliko opišem, kakšno je življenje v teh hribih. Mraz je tukaj že sedaj (19. nov.) tak, kakor doma v najhujši zimi; včasih tako viharno mede, da se prav nič ne vidi in da kar sapo zapira. Pa, hvala Bogu, obleko imamo dobro in tudi močne čevlje, da nam mraz prav nič ne škoduje. Mislim, da to zimo že prestanem, čeprav bo dolga in huda. Zdaj smo par dni že v novi baraki, ki je prav gorka in lepa; je kakor v hiši, ker kurimo noč in dan. Veliko dela in trpljenja je bilo treba, preden je bilo vse narejeno. Delali smo danan in dostikrat tudi ponoči; les in vse, kar je bilo treba, smo nosili po več ur daleč in v vsakem vremenu. A železna volja vse premore.

Prej je bilo seveda slabo, ko je jim zdi, da je vse zastonj, da bi še kdaj naprej prodrl.

Danes leto smo bili za Jaslov pri Bukovem, odkoder se je bilo treba dne 22. decembra umikati; 23. smo se ustavili še malo pred Jaslovom in 24. smo prišli v Žigmograd, kjer je vsak upal, da bomo sv. večer v miru prebili; a tega nam Rus ni privoščil. Ondi je bil Filip Šinkovec iz Bele zbral nekaj fantov, da so prizgali par sveč in moliči rožni venec; a niso zmolili do kontine, ca, ko je bilo treba zopet odriniti proti prihajajočemu sovražniku, ki ga pa rade velike premoči ni bilo mogoče ustaviti prej, kakor v Karpatih.

Casi se izpreminjajo. Sedaj nismo nič več v Karpatih. Med tem časom se je Ruslahko naučil, da nas je treba nekoliko spoštovati. Morda nas bo pustil na sv. večer v miru. Bomo videli... (Uprava na sv. večer je pa začel — kakor poročamo na drugem mestu — zopet pritisnati z vso silo. Opred.)

Spomin na 13. junij.

Na vzhodu žarelje je v zarji nebo, ognjeno goreče, kot čisto zlato. Danica v vsemiru je plavala plan; ugašala. Bližaj se bojni je dan.

Odmeval je spev "petpedi" prepelic iz solnečne ravnine, iz trave, cvetic. O, ni jih pregnalo gromenje topov, bobnečih od dinjestrskih strmih bregov.

Glej naših junakov! Kot skala stoji. Slavno uredništvo "Domoljuba"!

Prosim, da bi dali to pesmico v "Domoljub".

Naši "Janezi" se mi tako dopadejo, kakor se morejo dopasti le tovariu, ki je kedaj bival med njimi. Jaz sem bival med njimi v fronti pet mesecev in dobro poznam, kakšnega znacha je naš Janez. Zvestova in hrabrost mu je nad vse. Ni zaman naše zaupanje, ker je res hraber branitelj domovine in deluča način lepi Sloveniji. Torej ta pesmica bodi našim Janezom posvečena!

Naši Janezi.

Trdnješki ko skala
so Janezi naši:
ne ogenj, ne zima
junakov ne straši.

Udrihajo Lah
po "kranjsko" junaško,
da spet se vrniti
bo moral na Laško —

z odprtimi ustmi,
s pobečenim nosom
in s praznimi žezi,
s pocritanim "posoi"

Naj grize, naj bije,
dokler ne omaga:
Avstrijskih junakov
nikdar ne premaga.

Pred sivo gorovo
bo ravno ob Soči,
kot Lah bo zavladal
v Gorici cvetoči.

Ne Trsta ne južnih
Tirol mu ne dajo;
ker Janezi trde
pesti še imajo.

Trdnješki ko skala
so Janezi naši:
Udani vladarju,
domovju mejaši.

Jožef Mohor iz Dan pri Ribnici,

invalid brez desnice.

Na straži na Sveti dan...

Korošec Anton, četovodja pri železniškem stražnem oddelku na italijanskem bojišču je opisal svoje bojiščne misli v stihih tako-le:

Prečitaj ljuba sestra ti
kako se ta pozdrav glasi!
Na straži tu opolnoči,
ko tam pri vas vse sladko spi,
poveljnik jaz sem stražni,
in čakam plen sovražni.
V leseni utici slonim;
Bog varuj me, da ne zaspim.
Je utica prenizka,
in bora v njo pritiska,
po svoje se zabavam
in v duhu k vam poplavam:
Božični zdaj so prazniki,
na polno boste k maši šli;
zmolite zame Očenaš,
ki burja me plasi in mraz.
Kako je meni to hudo,
ko tukaj maše nič ne bo;
ne morem v cerkev iti,
to moram potožiti:

Prav takrat ko bo sveti dan,
na stražo zopet bom poslan.

Pa kaj čem toževali
Se straža mora opravljati,
da ne bi se polentari
k železnici približali.

Pa ko nam zopet mir Bog da,
veseli vsm bomu doma.

Zdaj voščim mimo novo leto,
in zdravje vsem in sreč nešte!

Lani — letos.

Podčastnik Franc Lapanje iz Idrije, ki je od začetka vojske na severnem bojišču, piše dne 17. grudna 1915 med drugim sledenčem:

V dobro pripravljenih postojankah čakamo Rusa, ki pa noče priti. Ogledali so bili enkrat bolj od blizu naše žice, a so videli, da je zastonj vsak poizkus. S puškami se sedaj malo strelja. Kadar je lep dan in se na sprotnikovo gibanje lahko natačenje opazuje, pokajo po malem tudi kanoni. A reči se mora, da Rusi topove zelo malo rabijo. Municipije jim sedaj gotovo ne primanjkuje več; morda se

trajni in zunanji podplati in pete solesene, in sicer so tenke lesene plasti navskriž položene in zlepjene, tako da so podplati nepremočljivi in trdni. Čevljii segajo čez členke ter se morejo prav tako kakor trdni usnjeni čevljii. Ko se podplati obhodijo, po neha tudi ropot pri hoji. Ti čevljii so toplejši nego usnjeni. Stali bodo toliko kakor stane sedaj par usnjenih podplatov. Podplate in pete more brez težave vsak sam izmeniti.

NAJBOLJ UGODNA PRILIKA.

da svoj denar dobro naložite, je sedaj, ne samo za te, ki se bodo po vojni vrnil domu, marveč tudi za te, ki bodo se nadalje v Ameriki ostali.

Ako naloži delavec svoj težko prisluženi denar, recimo \$130.00 v tukajšnji banki na 4 odst., dobil bo po ravno isti delavec, brez ozira na ljubezen do starega kraja, naloži svoje prihranke iz se

“DOLINA KRVI”

(GLENANAAR)

POVEST IZ IRSKEGA ŽIVLJENJA.

Spisal Patrick A. Sheehan. AF Iz angleščine prevel Franc Bregar.

(Dalje.)

Starec jo je žalostno pogledal v vedno temnejšem somraku. Nekaj v njenih besedah s temi skrivnostnimi namigavanji ga je privlačilo in zanimalo. Zdela se mu je, da ga ga spremljajo plave otkovke oči in da ga prosijo zavjetja.

“Sedaj ste, uboga žena,” je rekel, “zopet pri zaveti. O, dobro vem, da se ljudem včasi zblede vsled bede in nesreče. A zopet bi lehko prislo nad Vas. Tedaj se spomnite, da je to krščanska dežela, kjer bi vsakodob vesel vzvel od Vas to lepo, malo stvarico v Vašem naročju in jo resil mrzle reke. Nato, vzemite teh par šilingov in si kupite kaj gorkega zase, ker ste potrebi, ter se vedno spominjajte Bogata in njegove blažene Materje.”

Iztegnila je roko in jo dolgo držala v njegovi veliki, žuljavi dlani ter ga zrla z žarcim pogledom, zasenčenim od skrb. Tedaj je potegnila v nenadnem nagonu to veliko, močno roko k svojim ustnicam, se zavila tesneje v svojo bedno ogrinjalko in odsla. Starec je obstal in opazoval njeno visoko deklinsko postavo, ki je korakala po cesti in se temno odbijala od belega, snežnega ozadja. Nato se je obrnil počasi proti domu. Ko je prišel skozi vresje po bližnjici na vrh hriba, se je obrnil v pogled nad nazaj. Postava žene se je jasno odbijala od temnecega se neba. Tudi ona je bila obstala in je gledala proti njemu. Ko je videla, da jo se vedno opazuje, je dvignila roko, mu zamahnila v slovo ter mu izginila izpred oči, kakor je menil, za vedno.

Bil je bolj molčeč kot navadno, ko je zvečer sedel ob ognju in opazoval žeरेंčo šoto in goreča dva ter velike oblake dima, ki so se valili z odprtega ognjišča skozi široki, zgoraj mračno zevajoči dimnik. Oči malega otroka so ga zasledovalo. Vest mu je bila nemirna zaradi njega. Misil je, da bi moral prosliti ubogo izganku, naj dovoli njemu in njegovi gospodini, da skribita za otroka. Ena usta več pri skledi, to se ne pozna. In Oni, ki hrani vrabce na strehi, bo pomagal, da prežive tudi malo dete. Bil je prav zelo hud na samega sebe in nekolikokrat že na tem, da vstane in odide za izgubljenca. Toda tolažil se je, da sta zdaj že predaleč. Ko so zvečer molili rožni venec in prišli do pete vesele skrivnosti, se mu je vest zopet oglasila in v glasu mu je zatrepatala gingenost.

IX. POGLAVJE.

Nodlag.

Božično jutro je bilo prišlo; po zasekih in dolinah je še vedno ledil globok sneg, medtem ko so ga po cestah zgasile mnoge stopinje ljudi in konj v rumeno, ledeno plasti, po kateri je bilo težko in nevarno hoditi. Velika bela odeja se je še sedaj razgrinjala po pokrajini do obzora in se je na daljnih gorah jasno svetila v zimskem solncu kakor jantar. Oči so brepenale po mehkejši zeleni barvi polja in gozdov. Kajti v naši deželi, kjer nismo takoj vajeni snega, nas začno oči kmalu skeleti spričo te blesteče belote in iščejo počitka na zelenih pegah ali kotlih v zatišju dreves ali na skritih krajih, katerih niso mogle dosegci velike kristalne snežinke.

Družina je bila šla k zgodnji maši, nekateri v Ardpatrik ali Ballyorgan, drugi v svojo lastno župno cerkev, kajti vkljub neprijetnemu vremenu je bilo prijetno sestat se na tak dan s prijatelji ter si medsebojno voščiti božične praznike. Mladina, ki se je kmanu vrnila od maše, je odšla s palicami vnu loj za kraličkom in lovski klic “Hy, Droleen! Hy, Droleen!” ki so ga dečki vrskali po gorah, je odmedeval po gozdu in gošči. Tudi ostala družina se je kmalu vrnila od maše in globoka tišina božičnega praznika se je počasi spustila na vso deželo, kajti na Irskem zahteva čast, da se na ta dan vsa družina zbere in varuje svoje sveto ognjišča pred vsako tujo vslivljivostjo. Ta stroga navada se drži tako natančno, da sedi prav redko kdaj pri božičnem obedu, če ni neposreden član družinskega kroga. Prisrčna zaupljivost drugih dni, ko sme sosed brezkrbo stropiti preko praga s pozdravom “Bog blagoslov delo!”, je ta dan strogo prepovedana in vsaka hiša pazi skrbno na to, da so domači sami med seboj.

Ko se je znočilo, so se vsi zbrali krog mize, na kateri se je že kadila božična večerja. Tudi ta je v vsaki irski hiši enaka. Pečena gos, nabasanja s krompirjem in čebulo, svinjska gibanja govedine in obilica krompirjev je bila in je neizprenanjiv jedilni list po teh poniznih, krščanskih domovih. Kjer pa se hočeo bolj postaviti, je pudding iz riža, bogato potresen s posušenim grozdjem, ali pudring iz rozin dobro došel. Nato se krov popravi za bitko; veliki božični kolač, ki je ves črn od rozin, obdajajo in pa rjko kadeči se kozarci punča. Tako se krog gorečih drv in šote na svetih irskih ognjiščih vsi radujejo prijetnega, udobnega večera, polnega nedolžne ša-

To namigavanje na bližnjo Katino poroko z Johnom Burkeon jo je še bolj razvredno.

“Da, oče,” je dejala, “toda, kakor je dejal Donal, kdo izmed vas je varen, dokler je le še eden od te grde ovadniške zalege v deželi?”

“Vrlo je jezdil, gotovo,” je rekla starec, kakor bi je ne bil čul. “Slišal sem, kako je dejal gospod župnik pred oltarjem, da se bodo o tem še črez sto ali dvesto let pele balade in pesmi.”

“Pa ste tudi slišali,” je odgovorila Kate, razgreta in razburjena od plesa in od misli na nevarnost, v kateri je bil njen ljubimec in katere so jo sedaj zopet spomnili, “kako je rekel, da upa, da izginejo vsi ovadniki iz njegove župnije in da ne pusta s svojimi ženami ali otroki nobene sledi za seboj.”

“Pojd, Donal,” je dejal starec, ki mu ta pogovor ni uggjal, “in prinesi košaro suhe šote in dračja za ogenj. Kajti še nekaj ur imamo, preden gremo spati, in v ogenj gledati je tako prijetno. Poglej tudi,” je rekel in se obrnil, ko je Donal takoj ubogal, “in kramam v hlev, če je vse poskrbljeno za noč. Živini je ravnotako mraz kakor nam.”

Donal, “decko” kakih petintrideset ali štirideset let, je stopil na ostri, mrzli zrak in je šel najprej k dryvarnici. Ko je narbal precejšnjo butaro, je stopil k veliki, dolgi skladovini črno šote, pokriti s kopico zmrzlega snega. A ker ni mogel najti navadne košare, je šel s hlevsko svetiljko v hlev. Tri krave so zložno spale na svojih prostorih, druge tri pa so sklanjale svoje vlažne gobce in dihale v neko stvar, ki je ležala na tleh. Donal se je zelo začudil, stopil bliže in pripognil se zapazil svojo košaro za šoto, v njej pa je ležal, ogrevan in varovan od tople sape neme živine, najljubkejši in najlepši otrok, kar jih je kdaj videl. Maša stvara je ob žarkih svetiljkah odprla svoje plave oči in se nasmehnila svojemu odkrovitelju. Krave so se, umaknile, njihove postrežbe ni bilo več treba. Ena pa se je še enkrat vrnila, kakor bi ji bilo žal zapustiti svojega malega varovanca, in sklonila svoj vlažni gobec ter dihnila toplo sapo v otroka.

Pri tem društvu ni treba nikakoršega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznamite svoj pravni naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecov vnaprej.

To društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavnici dan za \$50 na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglaši pri podpisanim. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1.00 (en dolar), ta vso se potem vracanja za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in druge.

Pismo naslovite na:

JOSEPH KLEPEC, JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepricani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavoda je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega vozila (ambulance) poklicite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in noči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Chi. Phone 376. N. W. 1113

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

N. W. telefon 556

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vse barvarske dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376. N. W. 1113

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

N. W. telefon 556

Važno za Avstrijce!

Avstrijske krone, ki so bile vredne pred vojno 20 1-4 centa so sedaj vsled majhnega izvoza avstrijskih izdelkov v Združenje države precej ceneje. V Avstriji imajo pa še vedno isto vrednost!

NAŠA PONUJA VAM FIRMA PRIMOŽ, DA KUPITE SEDAJ ZA SAMO \$130.00 za 1000 Kron

od 5½ odstotkov Avstrijskega vojnega posojila, ali pa v manjših zneskih po \$13.00 za vsakih 100 K.

Obresti tekmo dneva, ko se denar vplača v New Yorku.

Na vsako Avstrijsko vojno posojilo, ki je kupljeno pri nas, posodimo vsaki čas

70%

TRŽNE VREDNOSTI.

Natančnejša pojasnila damo radi volje. Na vprašanja v slovenskem jeziku bomo slovensko odgovorili.

Zimmermann & Forshay

člani New York Stock Exchange

Oddelek K.

NEW YORK 9-11 Wall St.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenačno vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (26 steklenic) za	\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Jehrings Brewing Co.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sta. ... Both Telephones 26... JOLIET, ILLINOIS

Anton Pasdertz

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Luka Pleše

HVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

S. Bluff St., Joliet, Ill.